

Какво нѣщо е доброто? Каквito опредѣления да дадете за доброто, тѣ сѫ относителни. Досега никой философъ не е далъ абсолютно опредѣление за понятието „добро“. И нашето опредѣление ще бѫде относително. Ние назваваме: Добро е това, което при всички случаи остава едно и сѫщо. То не се огъва. Както да въртишъ, накѫдето да обръщаши, доброто не се огъва. Добриятъ човѣкъ е изворъ, който постоянно дава. Казвате му: Дай! — и той дава. Добриятъ човѣкъ дава и не мисли, колко е далъ, защо е далъ, заслужено ли е далъ. Това не значи, че добриятъ човѣкъ не разсѫждава, но като цени времето, той предпочита да даде, отколкото да изгуби онова, което не се връща. Колкото искате отъ добрия човѣкъ, толкова ще ви даде. Съ добрия човѣкъ никой не злоупотрѣбява. Всѣки иска отъ него толкова, колкото е въ състояние да даде. Най-малкото, дадено отъ добрия и праведния, има тежестъ. То крие въ себе си нѣщо Божествено, а Божественото се отличава по това, че има вътрешенъ смисълъ и съдържание.

Следователно, дръжте се за Божествени тѣ идеи въ себе си, защото въ тѣхъ е вашето спасение. Тѣ съдържатъ мощна, велика сила. Откажете ли се отъ една Божествена идея, вие губите силата си. Когато първите човѣци сгрѣшиха, тѣ изгубиха онази основна идея въ себе си, върху която се крепѣше тѣхниятъ животъ. Основната идея, върху която бѫше построенъ живота на първия чо-